

dosar nr. 2ra-1373/2019

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Central, judecător: (S. Dimitriu)
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău judecători: (M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu)

Î N C H E I E R E

14 august 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Natalia Lapușneanu, reprezentată de avocatul Serghei Postica,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Victor Grosu împotriva Nataliei Lapușneanu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 19 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Natalia Lapușneanu, reprezentată de avocatul Serghei Postica și s-a modificat hotărârea din 25 septembrie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Central, după cum urmează s-a micșorat suma datoriei încasată de la Natalia Lapușneanu în beneficiul lui Victor Grosu de la suma de 48 000 lei la suma de 43580 lei, dobânda legală de întârziere pentru perioada 07 noiembrie 2016-26 iunie 2017 de la suma de 5444, 37 lei pînă la 4964, 53 lei și respectiv taxa de stat proporțional pretențiilor admise de la 1603, 33 lei pînă la 1307, 40 lei, în rest hotărîrea primei instanțe a fost menținută, fără modificări,

c o n s t a t ă :

La data de 27 iunie 2017, Victor Grosu, reprezentat de avocatul Nina Ursu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Nataliei Lăpușneanu cu privire la încasarea datoriei, încasarea dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul Victor Grosu, a invocat că la 08 noiembrie 2014, având calitatea de împrumutător, a transmis Natalia Lăpușneanu, în calitate de împrumutat, suma de 38600 lei. Acest fapt este confirmat de recipisa, întocmită și semnată de pârâta Natalia Lapușneanu la data de 07 noiembrie 2014.

Reclamantul Victor Grosu a relatat că conform acestei recipise, pârâta Natalia Lapușneanu nu a returnat suma împrumutată în 24 rate a câte 2000 lei lunar, la data de 07 a fiecărei luni, rată lunară, care include și dobânda pentru împrumutul dat. Astfel, pârâta Natalia Lapușneanu urma să returneze suma de 48000 lei.

Reclamantul Victor Grosu a precizat că Natalia Lapușneanu nu a returnat

reclamantului nici o rată pînă în prezent, iar multiplele solicitări invocate pârâtei de a restitui extrajudiciar datoria acumulată, inclusiv prin pretenția din 30 martie 2017, nu s-au soldat cu succes.

Reclamantul Victor Grosu a invocat prevederile art. 668, 871 alin .(1) Cod civil în care este stipulat că obligațiile trebuie să fie executate în mod corespunzător și în termenul prevăzut în contractul încheiat. Împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul și în modul stabilit în contract.

Reclamantul Victor Grosu a menționat că întrucît, pârâta Natalia Lapușneanu nu a achitat suma împrumutului în termenul stipulat în recipisă și nu a achitat nici o rată din contul acestuia, solicită încasarea și a dobînzii de întîrziere, calculată după formula $(\text{rata dobînzii} + 9\%) / 365 \times \text{numărul zilelor de întîrziere}$, pentru nerestituirea împrumutului în termen de la scadență, iar din data de 07 decembrie 2014 a trecut o perioadă de 933 zile, timp pentru care urmează a se calcula dobînda de întîrziere, care la caz, constituie 27 003 lei.

Reclamantul Victor Grosu a solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul Nataliei Lapușneanu în în beneficiul său a sumei de 48000 lei cu titlu de datorie, a sumei de 27003 lei cu titlu de dobîndă de întîrziere, a sumei de 4247 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin hotărîrea din 25 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Central, s-a admis parțial ca fiind întemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Victor Grosu împotriva Nataliei Lapușneanu cu privire la încasarea sumei datoriei și a cheltuielilor de judecată, s-a încasat din contul Nataliei Lapușneanu în beneficiul lui Victor Grosu suma datoriei ce rezultă din neexecutarea obligației contractuale, ce derivă din recipisa din data de 08 noiembrie 2014 în sumă de 48 000 lei, dobînda legală de întîrziere pentru perioada 07 noiembrie 2016 – 26 iunie 2017 în sumă de 5444, 37 lei, precum și 1 500 lei asistență juridică și 1 603,33 lei taxă de stat, iar în total suma de 56 547,70 lei.

Prin decizia din 19 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Natalia Lapușneanu, reprezentată de avocatul Serghei Postica și s-a modificat hotărîrea din 25 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Victor Grosu împotriva Nataliei Lapușneanu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată după cum urmează s-a micșorat suma datoriei încasată de la Natalia Lapușneanu în beneficiul lui Victor Grosu de la suma de 48 000 lei la suma de 43580 lei, dobînda legală de întîrziere pentru perioada 07 noiembrie 2016-26 iunie 2017 de la suma de 5444, 37 lei pînă la 4964, 53 lei și respectiv taxa de stat proporțional pretențiilor admise de la 1603, 33 lei pînă la 1307, 40 lei, în rest hotărîrea primei instanțe a fost menținută, fără modificări.

În susținerea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că prin recipisa anexată la dosar în original, a fost împrumutată suma de 38600 lei după cum urmează: Natalia Lapușneanu a împrumutat de la Victor Grosu suma de 38600 lei și s-a obligat să o întoarcă timp de 24 luni, în ziua a 7-ea, a fiecărei luni, cîte 2000 lei. Suma împrumutată este compusă din 37 300 lei+1300 lei comision. Respectiv, din explicațiile reclamantului/intimat Victor Grosu în ședința instanței de apel cît și din materialele cauzei se atestă că, conform recipisei pîrîta/apelantă se obligă să returneze suma împrumutată în 24 rate a cîte 2000 MDL lunar în ziua a 7-ea, a fiecărei luni, rată lunară, care include și dobînda pentru împrumutul acordat și în

total constituie 48 000 lei (24*2000 lei).

În conformitate cu prevederile art. 668 Cod civil, în redacția în vigoare pînă la 01 martie 2019, contractul încheiat legal obligă părțile nu numai la ceea ce au stipulat expres, dar și la tot ceea ce rezultă din natura lui în conformitate cu legea, cu uzanțele sau cu principiile echității. Contractul produce efecte numai între părți dacă legea nu prevede altfel. Contractul produce efecte și pentru succesorii universali sau cu titlu universal dacă din lege, din contract sau din natura obligației nu rezultă altfel.

Conform art. 700 alin. (1) Cod civil, pentru valabilitatea unui contract prin care se recunoaște existența unei obligații este necesară o declarație scrisă de recunoaștere.

Astfel, principiul relativității și obligativității obligaționale între părțile contractului, stabilit de prevederile citate, atestă că partea este obligată de a executa obligația asumată prin contract, iar pentru terți, contractul dintre părți produce efecte doar în cazuri expres prevăzute de lege, conform art. 668 Codul Civil alin. (2) Cod civil, deoarece pîrîta/apelanta nu este indicată în contractul de credit, ea, semnînd un alt contract, anume de fidejusiune, inclusiv cu participarea reclamantului și a băncii.

Instanța de apel a mai reținut că contractul părților este un contract distinct, indiferent de legătura circumstanțială cu contractul încheiat de reclamant cu banca, nefiind un act juridic încheiat fără intenția de a produce efecte juridice (actul juridic fictiv), or acesta a produs efecte, banii fiind primiți de pîrîta de la reclamant, totodată nefiind un act juridic încheiat cu intenția de a ascunde un alt act juridic (actul juridic simulat), deoarece actul simulat presupune ca ambele contracte să fie încheiate între aceleași părți, atît cel ascuns cît și cel public, or la caz, contractele citate sunt încheiate între părți diferite.

În conformitate cu prevederile art. 725 Cod civil contractul trebuie interpretat pe principiile buneii-credințe. Contractul se interpretează după intenția comună a părților, fără a se limita la sensul literal al termenilor utilizați.

Conform art. 726 Cod civil, la interpretarea contractului se va ține cont de natura lui, de circumstanțele în care a fost încheiat, de interpretarea care este dată acestuia de către părți sau care poate fi dedusă din comportamentul lor de pînă la și de după încheierea contractului, precum și de uzanțe.

În conformitate cu prevederile art. 867 alin. (1) Cod civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate și cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Conform art. 871 alin. (1) al Codului Civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul și în modul stabilit în contract.

Termenul de restituire a sumelor împrumutului, în sumă totală de 48 000 lei, a expirat la data indicată în recipisă și anume, la data de 08 noiembrie 2016, cînd datoria nu a fost restituită.

Instanța de apel a susținut că poziția instanței de fond cu privire la temeinicia pretenției reclamantului cu privire la încasarea împrumutului, întemeiată însă, instanța a omis faptul că, potrivit certificatului eliberat de către BC „FinComBank” SA, succursala nr. 3 Chișinău din 08 mai 2018, la data de 07 septembrie 2016,

Natalia Lapușneanu a achitat rata contractului de credit nr. PP-203825/1-2014 din 07 noiembrie 2014, aferent lui Victor Grosu în sumă de 4420 lei, la care Natalia Lapușneanu este fidejutor. În acest sens, se impune obligația modificării sumei încasate de instanță de la Natalia Lapușneanu în beneficiul lui Victor Grosu, deoarece la data de 07 septembrie 2016, Natalia Lapușneanu a achitat suma de 4420 lei, o rată a creditului, rezultată din contractul de credit nr. PP-203825/1-2014 din 07 noiembrie 2014 aferent lui Victor Grosu, iar argumentele, invocate de către Victor Grosu, precum că acești bani au fost transmiși de către el Nataliei Lapușneanu pentru a fi achitați la bancă sunt apreciate ca declarative, care nu au un suport probator. Prin urmare, datoria Nataliei Lapușneanu față de Victor Grosu, constituie suma de 43580 lei.

De asemenea, instanța de apel a mai remarcat că conform art. 585 Cod civil, în cazul în care, conform legii sau contractului, obligația este purtătoare de dobânda, se plătește o dobânda egală cu rata de refinanțare a Băncii Naționale a Moldovei dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată.

Conform art. 872 alin. (1) Cod civil, în cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, împrumutătorul poate cere pentru întreaga sumă datorată o dobânda în mărimea prevăzută la art. 619, dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

În conformitate cu prevederile art. 619 alin. (2) Cod civil, în cazul actelor juridice la care nu participă consumatorul, dobânda este de 9% peste rata dobânzii prevăzută la art. 585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Nu este admisă proba unui prejudiciu mai redus.

Instanța de apel a reținut că întrucât apelanta/pârîta a achitat suma de 4420 lei, fapt, confirmat prin certificatul eliberat de bancă și s-a ajuns la concluzia că la data de 07 septembrie 2016 datoria Nataliei Lapușneanu față de Victor Grosu constituie suma de 43580 lei, se impune și modificarea sumei dobânzii legale de întârziere, care urmează a se calcula din suma de 43580 lei și potrivit calculului pentru perioada 07 noiembrie 2016 – 26 iunie 2017 constituie suma de 4964, 53 lei. Respectiv, se impune modificarea sumei încasate cu titlu de dobânda legală de întârziere de la 5444,37 până la suma de 4964, 53 lei.

Instanța de apel a remarcat că suma de 1500 lei, încasată cu titlu de asistență juridică, urmează a fi menținută întrucât, în conformitate cu art. 94 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părții care a avut câștig de cauză toate cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - părții respinse din pretențiile reclamantului. Conform art. 96 alin. (1-11) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză, cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate se compensează părții care a avut câștig de cauză, dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Astfel, prin hotărîrea instanței de fond, s-a dispus încasarea taxei de stat în mărime de 1603, 33 lei, din contul Nataliei Lapușneanu în beneficiul lui Victor Grosu, proporțional pretențiilor admise. Dat fiind faptul că s-a ajuns la concluzia de admitere parțială a apelului prin modificarea sumelor încasate ce ține de suma

datorie împrumutului și dobânzii de întârziere, instanța de apel consideră rațional de a modifica și suma taxei de stat încasată de către instanța de fond de la 1603, 33 lei până la 1307, 40 lei.

La 15 mai 2019 Natalia Lapușneanu, reprezentată de avocatul Serghei Postica, a declarat prin intermediul oficiului poștal, recurs împotriva deciziei din 19 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a cererii de chemare în judecată depusă de Victor Grosu.

În motivarea cererii de recurs recurenta Natalia Lapușneanu a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, le consideră vădit ilegale și neîntemeiate, deoarece instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat în mod eronat legea, a apreciat în mod arbitrar probele, a aplicat în mod eronat normele de drept material și normele de drept procedural.

Recurenta Natalia Lapușneanu a invocat că Victor Grosu și Natalia Lapușneanu, cunoscând despre faptul că pentru contractarea unui creditului bancar în sumă de 75000 lei de la BC "FinComBank" SA, obligatoriu urmează a fi încheiat și un contract de fidejusiune, au convenit de comun acord ca în scopul obținerii acestui credit, Victor Grosu să încheie contractul de credit bancar cu banca, iar Lapușneanu Natalia să garanteze executarea obligației încheind în acest sens un contract de fidejusiune.

Recurenta a mai indicat că înțelegerea acestora de la bun început a fost să se împrumute de la bancă suma de 75 000 lei, pe care să-i investească într-o afacere comună. Astfel, Victor Grosu la 07 noiembrie 2014 a încheiat cu BC "FinComBank" SA un contract de credit bancar nr. PP-203825/1- 2014, prin care ultima i-a acordat lui Victor Grosu un credit bancar în sumă de 75000 lei. Totodată, la aceeași dată, 07 noiembrie 2014, au fost încheiate și două contracte de fidejusiune, fidejutori fiind Natalia Lapușneanu și SRL Grotlx-Prim".

Recurenta Natalia Lapușneanu a menționat că conform p. 2.1. și p. 2.9.1 din contractul de credit bancar nr. PP-203 825/1-2014 din 07 noiembrie 2014, contractul a fost încheiat pe un termen de 24 luni, iar data de rambursare a ratelor creditului, practic în toate cazurile este ziua a 7-ea a fiecărei luni. La 08 noiembrie 2014 a doua zi, Victor Grosu și Natalia Lapușneanu au convenit de comun acord, că la rambursarea creditului, a dobânzii și a comisionului, să participe ambii concomitent, adică ambii să achite ratele de rambursare a creditului, câte 1/2 cotă parte fiecare. Ca urmare, Victor Grosu pentru a avea o garanție că Natalia Lapușneanu nu se va eschiva de la contribuția sa de 1/2 cotă parte din rata lunară ce urma să fie achitată conform contractului de credit bancar nr. PP-203825/1-2014 din 07 noiembrie 2014, a insistat ca Natalia Lapușneanu să întocmească un înscris precum că, aceasta împrumută la 08 noiembrie 2014 de la Victor Grosu suma de 38600 lei (37300 lei + 1300 lei comision) și totodată, Natalia Lapușneanu se obligă să întoarcă timp de 24 luni, câte 2000 lei.

Recurenta Natalia Lapușneanu a susținut că înscrisul întocmit de Natalia Lapușneanu, chiar dacă în cuprinsul lui se indică că ultima împrumută de la Victor Grosu o sumă de bani, nu cuprinde forma unui contract de împrumut, ci forma unei garanții în favoarea lui Victor Grosu, înscris, care va garanta executarea obligației de către Natalia Lapușneanu, privind rambursarea creditului, în mărime de 1/2 cotă

parte, în ziua a 7-ea a fiecărei luni, timp de 24 luni.

Recurenta Natalia Lapușneanu a mai menționat că a contribuit cu ½ cotă parte, la rambursarea creditului conform graficului prevăzut în contractul de credit bancar nr. PP-203825/1-2014 din 07 noiembrie 2014, iar obligațiile contractuale au fost executate, integral de ambii, chiar mai mult, odată și Natalia Lapușneanu a fost și a achitat o rată la bancă, iar alegațiile lui Victor Grosu precum că acesta era în imposibilitate să achite și i-a dat bani Nataliei Lapușneanu să achite acea rată nu corespund adevărului. Consideră că la admiterea prezentei acțiuni, prima instanță a admis îmbogățirea fără justă cauză a lui Victor Grosu. Mai indică că banii au fost împrumutați pentru a dezvolta o afacere, dar ulterior între ei a apărut un conflict, deoarece Victor Grosu a amăgit-o pe Natalia Lapușneanu.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 19 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la data de 24 aprilie 2019, prin scrisoarea de expediere nr. 4527 (f.d. 145), însă dovada recepționării acesteia la materialele cauzei lipsește.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus de Natalia Lapușneanu, reprezentată de avocatul Serghei Postica la data de 15 mai 2019, cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 Cod de procedură civilă.

La 10 iunie 2019, în adresa intimatului Victor Grosu a fost expediată copia recursului declarat de Natalia Lapușneanu, reprezentată de avocatul Serghei Postica, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimatul Victor Grosu nu și-a vaforificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de Natalia Lapușneanu, reprezentată de avocatul Serghei Postica, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Natalia Lapușneanu,

reprezentată de avocatul Serghei Postica, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de Natalia Lapușeanu, reprezentată de avocatul Serghei Postica, se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială, sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă. Din recursul declarat de Natalia Lapușeanu, reprezentată de avocatul Serghei Postica, nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Natalia Lapușeanu, reprezentată de avocatul Serghei Postica.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 alin. 1 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Natalia Lapușneanu, reprezentată de avocatul Serghei Postica, împotriva deciziei din 19 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Victor Grosu împotriva Nataliei Lapușneanu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Nina Vascan